

[Ole Espersen.]

mæssig måde. Så der er sket ændringer. Jeg mener ikke, at den ændring er særlig positiv.

Mere uklart er det, hvad der ligger i udtrykket, at „medarbejderne ved, hvad klokken er slået, og de er begyndt at rette sig efter det“. Der ligger i hvert fald ikke deri, at det er lykkedes hr. Erhard Jakobsen at få indført forhåndscensur i Danmarks radio. Jeg vil nævne et par tilfælde, hvor hr. Erhard Jakobsen har forsøgt det — det er måske meget at optage taletiden her med det, men på den anden side, angreb på ytringsfriheden er en alvorlig sag, og jeg synes, det er rimeligt, når hr. Erhard Jakobsen bringer det frem, at det får et svar.

Hr. Erhard Jakobsen har forsøgt 3 gange. Debutten i radiorådet formede sig som et krav til vore programchefer om ikke at vise en serie af Fassbänders film, et krav, der var motiveret af en omtale i Politiken om disse film. Det var naturligvis ikke noget, som var acceptabelt for radiorådet.

Det næste ønske fra hr. Erhard Jakobsen gik i retning af, at dette politisk valgte radioråd skulle godkende sæsonplanerne for Danmarks radio. Disse sæsonplaner, som indeholder i tusindvis af forskellige udsendelser inden for forskellige genrer, skulle altså forhåndsgodkendes af et organ, som naturligvis ingen jordisk chance havde for at gøre det på en ordentlig måde, og som dernæst ud fra hele sin funktionshensigt er ganske ude af stand til at gøre det. Der ville være tale om en klar politisk form for censur. Naturligvis blev dette også forkastet med et stort flertal af radiorådet; det skete for nylig.

Jeg må tilføje, at hr. Erhard Jakobsen i forhold til dette forslag selv i det sidste møde gav udtryk for, at han ikke ønskede at opretholde sin oprindelige stilling, men til gengæld ønskede, at der skulle indføres helt klare og koncise regler for, hvad medarbejderne i hver enkelt afdeling overhovedet må foretage sig, når medarbejderne laver programmer.

Det sidste tilfælde ved jeg ikke om jeg

kan laste hr. Erhard Jakobsen for, for det kommer fra Aktiv Lytterkomité, og det er muligt, at hr. Erhard Jakobsen ikke længere tager ansvaret for, hvad Aktiv Lytterkomité foretager sig. Men denne komité har som sit sidste påfund foreslået, at enhver udsendelse inden for Danmarks radio, som handler om teknik inden for det ene eller andet område, skal godkendes i forvejen af udenforstående sagkyndige teknikere, med andre ord, at det ansvar, Danmarks radio har, skal udøves af en organisation udefra, at der ikke må skæres, at der ikke må redigeres, at alt skal foregå, som teknikerne ønsker det, som de sagkyndige ønsker det, at det redaktionelle ansvar skal fjernes fra Danmarks radios side.

Det er naturligvis også en form for censur, for hvis man ikke har mulighed for ud fra de kriterier, bl. a. alsidighedskriteriet, som er Danmarks radios, at foretage udsendelsestilrettelæggelsen, men siger, at det må udenforstående gøre, ja, så er det ikke en politisk censur, så er det en teknisk censur, og det er også noget, som er i strid med radiospredningsloven.

Disse 3 forsøg er ikke lykkedes, og derfor kan man altså ikke sige, at klokken er slået i denne retning. Jeg synes, at disse bemærkninger hår været nødvendige, jeg synes, det er med glæde, man må konstatere, at hr. Erhard Jakobsens censurbestræbelser er mislykkedes totalt. Vore medarbejdere, Danmarks radios medarbejdere, arbejder under præcis de samme vilkår, som de har gjort, også før hr. Erhard Jakobsen blev medlem af radiorådet. Det ved jeg, at det gør hr. Erhard Jakobsen ikke, for af hans programpunkter i det oprindelige program er der kun ét tilbage — der var dog 3 i starten; det ene var som bekendt, at man skulle være 150 pct. for NATO, det andet 100 pct. for EF. Det tredje programpunkt var, at man konstant skulle skælde ud på Danmarks radio. Dette programpunkt er i hvert fald tilbage. Mange er forsvundet undervejs, mange andre er erkendt at være betydningsløse, mange andre er simpelt hen noget, som